

במדינה

(המשך מעמוד 13)

קצין בדרגת מפקח-שני. הקצין פשט את חליפתו, עלה לקומה השלישית, ומבעד לדלת ניסה להסביר לאורה את המצב החוקי. אורה צעקה בהיסטריה: "תנו לי אריזה, אני אגיש ערעור. אחרת אצא מכאן רק בקפיצה מ' החלון'".

האיש ירד למכונית והזמין קצין גבוה יו-תר, בדרגת פקד. הפקד, שידע על המתרחש, סרב גם הוא ליטול את האחריות, בא מיד יחד עם מפקד הנפה הצפונית בעצמו. כולם יחד עלו שוב לדלתה של אורה. גם הם לא הצליחו לשכנע את האשה. לבסוף ירדו לרחוב לקיים התייעצות. "קיים סיכוי של אחד לעשרת אלפים שהיא תגשים את אי-מה", אמר מפקד הנפה, "ובהתחשב בכך אני דוחה את ביצוע הצו".

הרחוב פונה. אורה הציצה מבעד לחרכי התריס. "אחד-אפס בינתיים", קרא אליה מישהו. היא ענתה כמתוך חלום: "שלום, שלום."

דרכי חיים

חפש את האשה

משך חייו הצעירים הצליח חיים הרוש (21) לשלם מחיר זעום על מעשיו הרעים. כש נתפס הצעיר הירושלמי משכונת רוממה בג' לל עבירותיו בצבא, הצליח לעורר את רחמי שופטיו, למצוא הסבר מקל למעשיו. תמיד יצא הרוש, האוהב לגנון על גיטרה, בעונשים קלים.

השבוע, בעומדו לפני שופט-השלום הירושלמי ישראל וייגר, לא נושא הרוש — שנאשם בגניבת טבעת-זהב מחנות תכשיטים ברחוב המלך גיורג' בבירה — מן הסיכוי לסיים את הפרשה בעונש קל. אחרי שידו סירבו להעיד על אופיו הטוב, הוריו התנכרו לו, כיון שלא שילם את החובות שלקחו

שפוט הרוש
דרושה כלה לסבעת

בגללו, השתמש פעם נוספת בנשק האישי שלו: רחמים.

רצה להתחתן. סיפר חיים, הנחשב לאחד מאלילי השכונה, לשופט וייגר: "לא גנבתי את הטבעת כדי למכור אותה ול- השתמש בכסף. עשיתי זאת מסיבה אחרת: אני רוצה להתחתן, הוריי מפרנסים שמונה ילדים ממשכורתו של אבי כפועל-נקיון ב' קול-ישראל, ואינם יכולים לתמוך בי. אני מבקש שכבוד השופט יקל בעונשי ויבין כי גנבתי את הטבעת רק כדי לקדש בה את אשתי".

הנשק האישי פעל. השופט התחשב במניי-עים, שלח את הרוש לכלא רמלה רק ל- שלושה חודשים. אפילו השוטרים שנוכחו באולם הביעו את התפעלותם מהצלחתו של חיים.

היחידה שלא האמינה לטענותיו המשפטיות של הרוש היתה אמו הכחושה ומלבינת השיער. הסבירה מרגלית הרוש, בעומדה בין התרגולות ששוטרו בבקתה, מתחת לתמונתה של כוכבת הקולנוע כריסטין קארה, אותה תלה הבן הצעיר על הקיר: "איזה חתונה? איפה יש לחיים בכלל בחוריה?"

הנידון

(המשך מעמוד 5)

דרישות אולטימטיביות כשטח ביטוח הבריאות.

אחרי כל הנאמרים וההצהרות וההכרזות, נכנעו אלה גם אלה כניעה טוטאלית. למעשה הן נכנסות לקואליציה ללא תנאי, וכל אשר השיגו אינו אלא צרור של נוסחאות נבובות לכיסוי מערומיהן. מפ"ם ואחדות העבודה עשו את הכל כדי להצטרף לממשלה. בן-גוריון נאלץ להציג להן דרישות כאלה שפשוט אי-אפשר היה לקבלן מבלי לעורר צחוק ציבורי. וגם אז היססו עד הרגע האחרון.

אלהם מזרזה עוד יותר הגבחה של התנועה-החרות. אחרי שטענה במשך שבועות ארוכים של מלחמת-בחירות כי שלטון מפא"י הוא רעל לאומה ושואה למדינה, הודיעו נציגיה לנשיא כי לדעתם "מצדיקות תוצאות הבחירות את הטלת הרכבת הממשלה על דויד בן-גוריון".

מפלגה אינה נותנת יד להושטת רעל ולקרוב שואה, אפילו כשאין היא יכולה לשנות את המצב. פירוש עמדתה הוא כי מפא"י אינה לא רעל ולא שואה.

באותו זמן הצביעו נציגי חרות בעד בחירת קדיש לוז ליו"ר הכנסת. אין ספק שלוז הוא אדם סימפאטי — אולם דבר זה אינו נוגע לענין. חרות יכלה לערוך לפחות הפגנה נגד מסירת תפקיד מרכזי נוסף ל"מפא"י. היא יכלה, למשל, להציע את מרכיבי גורוק ולגרום ליריביה לפנות משבר קטן.

היא לא טרחה לישות זאת. מת' קבל הרושם כי ראשי התנועה השלימו עם קיום שקט וכטוח כי אומוזיציה אחרת, מכובדת ונצי-חית.

מעיד על כך יחסם של ראשי חרות אל הצעתו של משה ברש, שיום מיבצע מעניין להקמת קואליציה גיאוגרפית. יכול אדם להחייב או לשלול את הצעתו, כפי שפורר' סמה מעל עמודי העולם הזה. אולם לגבי הערכת העמדה של חרות חשוב רק צד אחד שלה: היתה זאת ההצעה היחידה שהבטיחה להתזרזז לחרות מידה כלשהי של יוזמה פוליטית.

הציבור לא קיבל את הרושם ש' חרות מעוניינת בכך. עברו הימים כאשר הניכו בית"ר שרו, "כי שקט הוא רפש / הפקר דם ונפש / למען החוד הנכסתר...".

חרות הפכה למפלגת-שקט, אפילו כאשר אופנועים מטטרנים מסביב למנהיגה בתהלר כתיב-חרות. היא רוצה לשמור על היש שלה.

הנה כי כן, בטוח כי המשטר החד-מפלגתי-למעשה של מפא"י יתרחב וילך. מצב הרוח של יריביה מעיד על כך לא פחות ממעשיה ונצחונותיה של מפא"י עצמה. אי-אפשר לזקוף את הדבר על חשבון כש' רונם של ראשי מפא"י, או חוסר-כשרונם של מנהיגי המפלגות האחרות. מלבד דויד בן-גוריון, שהוא — כטכסיטן מפלגתי — משכמו ומעלה גבוה מכל שאר העסקנים, אין הבדל ניכר בכשרון האישי.

מפא"י עולה מפני שהיא מייצגת בכל מהותה את המסגרת הרעיונית של החברה הקיימת במדינה. כל שאר המפלגות הן רק ואריאציות על אותה נושא. ומכיוון שבי-מפא"י עצמה יש די והותר מקום לואריאציות שונות ומשונות, אין בעצם תפקיד מהותי למפלגות ה' אחרות.

עובדה זו, בתוספת היתרון העצום אשר הכלכלה השנורקראטית מעניקה למפלגת השלטון, די בה כדי להסביר את ההתפתחות לקראת החד-מפלגותיות. במקום שאין מאבק רעיוני אמיתי, אין גם שחר לשאר המאבק קים. כאשר כל המפלגות נמאסות, זוכה מפלגת-השלטון, המייצגת את הזרם המרכזי.

אם בכלל יש סיכוי (טוב או רע) לשינוי המצב ולשיבת המתכונת החד-מפלגתית, הרי הוא מתחיל בנקודה זו: בחידוש רעיוני. רק כאשר יופיעו רעיונות חדשים ב' אמת, המציעים אלטרנטיבה של ממש לזרם השליטי, תזכה המדינה שוב למצב של קוטר בינות, ויהיה שוב מקום למאבק פוליטי אמיתי, בו תוכל האומה לבחור את דרכה בין אפשרויות שונות. עד אז, אפשר לקבוע בשקט: נצח מפא"י לא ישקר.

סולקו

ח, א, רח' אלובי 94

חליפות, מעילים
ושמלות ג'רסי

ג'רקוויזי

בדוגמאות
אקסקלוסיביות

EXPORT TESTED

לחולצות

קליין

עמילון פלסטי

מוצו דשנים וחומרים כימיים בע"מ

המינוי

קיבלת
חשבונך,
וא
פרע
אותו
בהקדם.

מה הופך את הצלום להנאה?

• מצלמה מודרנית! • מכשיר ברק מודרני! פרוז'קטור לשקוף פיות מודרני! • חנות צילום מקצועית! • כל אלה תמצא אצל פוסטר-ברנר! • מבחר ספרי צילום גדול (בגרמנית)!

פוסטר-ברנר
חיפה, רחוב החלוק 31

אויבי הנוצר

מחלות המין

מאת ד"ר מרדכי זידמן

ישר לענייני!

... אבל קודם כל קנה לי את הספר החדש:

שלושה בסירה אחת

(ספר שלישי ואחרון)

בעריכת יצחק שמעוני ויהודה האזרחי
מצויר בידי יוסף שטרן

המחיר: 3.300 ל"י

הוצאת ספרים אחיאסף בע"מ, ירושלים
להשיג אצל כל מוכרי הספרים בארץ.